

Nummer 11 | 1. NOVEMBER 1941 | 90. Aargang

Præsident Heber J. Grant.

FØREND HERRENS KOMME

af Ældste Joseph Fielding Smith.

Endnu gaar den gamle Verden rundt i sine Foretagender og giver kun lidet Agt paa alt det, som Herren har sagt og alle de Tegn og Tilkendegivelser, som er blevet givet. Menneskene forhærder deres Hjerter og siger: „At Kristus udsætter sit andet Komme“. (Pagtens Bog 45:26). De „æder og drikker og tager til Ægte“ efter Verdens Vis og ikke efter Guds, uden Tanke for, at Ugudelighedens Ende er nær. Fornøjelser og Verdens Kærlighed har taget Menneskenes Hjerter i Besiddelse. Der findes ingen Tid til Gudsdyrkelse eller til at give Agt paa hans Advarsler for saadanne Mennesker, saa de vil fortsætte, til Ødelæggelsens Dag kommer over dem. Ingensinde i Verdens Historie har det været mere nødvendigt for Menneskene at omvende sig. Vi praler af vor fremskredne Civilisation, af den store Kundskab og Visdom, som vi er i Besiddelse af; men Kærligheden til Gud har vi glemt. Herren sagde: „Sandelig, sandelig siger jeg dig: **Tiden er nær for Haanden, da jeg skal komme i en Sky med Kraft og Herlighed**, og det skal blive en stor Dag paa min Tilkommelses Tid, for alle Nationer skal skælve. Men før den store Dag kommer, skal Solen formørkes, Maanen forvandles til Blod, Stjernerne skjule deres Lys, nogle skulde falde ned og store Ødelæggelser venter de ugudelige“. (P. B. 34:7-9; Matt. 24. Kap.)

Hvis Herrens store og forfærdelige Dag var nær for Haanden, da Elias gæstede Profeten; saa er vi hundrede Aar nærmere i Dag. „Men nej, Elias, du tager Fejl! Et hundrede Aar er gaaet; men staar vi ikke bedre i Dag end nogensinde før? Se paa vore Opdagelser, vore Opfindelser, vor Kundskab og Visdom! Du har sikkert taget Fejl!“ saaledes synes mange at tænke og sige, og efter deres Handlinger at dømme er de sikre paa, at Verden er bestemt til at fortsætte i sin nuværende Tilstand i Millioner af Aar, før Enden vil komme. Tal til dem; hør, hvad de har at sige — disse Verdens lærde Mænd. „Vi har haft værre Tider“, siger de..... „I tager Fejl, hvis I tror, at vi har

det mere elendigt nu, end Folk har haft det i tidligere Tider. Vi har ikke flere Jordskælv, Jorden har altid rystet; men nu har vi Hjælpemidler til at indhente Nyhederne, som vore Fædre ikke havde. Dette er ikke Tidernes Tegn; Tingene er ikke anderledes end før". Og saa nægter Folk at give Agt paa de Advarsler, som Herren saa kærligt giver dem, og saaledes opfylder de Skriften. Peter sagde, at saadanne Ting vilde blive udtalt, og han advarede Folket med disse Ord:

»Jeg vækker med Paamindelse eders rene Sind til at komme de Ord i Hu, som forud er sagt af de hellige Profeter og eders Apostles Befaling fra Herren og Frelseren, idet I først og fremmest mærker eder dette, at **i de sidste Dage skal der komme Spottere med Spot, som vandre efter deres egne Begæringer og sige: „Hvad bliver der af Forjættelserne om hans Tilkommelse?** Fra den Dag, Fædrene sov hen, forblive jo alle Ting, som de var, lige fra Skabningens Begyndelse«. Thi med Vilje er de blinde for dette, at fra fordums Tid var der Himlen og en Jord, som var fremstaaet af Vand og ved Vand i Kraft af Guds Ord, hvorved den daværende Verden gik til Grunde i en Vandflod. Men de nuværende Himle og Jorden holdes ved det samme Ord i Forvaring til Ild, idet de bevares til de ugudelige Menneskers Doms og Undergangs Dag«. — II. Pet. 3:1-7.

I denne Advarsel henleder Peter Opmærksomheden paa Verdens Ødelæggelse i Syndfloden og siger, at ved Kristi Komme, som Spottere vil udsætte eller fornægte — skal der komme en anden Rensning af Jorden; men denne Gang ved Ild. Er ikke Tilstanden blandt Folket i Dag, som den var paa Noas Tid? Troede og omvendte Folket sig dengang? Kan du, med nogen faa Undtagelser nær, i Dag faa Menneskene til at tro, at der er Fare? Tror du Herren, naar han for et hundrede Aar siden sagde: „For jeg anser ikke Personer, og vil, at alle Mennesker skal vide, at **Dagen kommer hastelig**, Timen er ikke endnu; men er nær for Haanden, da Freden skal borttages fra Jorden, og Djævelen skal have Magt over sit eget Herredømme". (Pagtens Bog 1:36). „Og se, jeg kommer snart til Doms for at overbevise alle om deres ugudelige Handlinger, som de har begaaet imod mig, saasom skrevet er om mig i Bogens Indhold". (Pagtens Bog 99:5). „Bered eder, bered eder, for det, som skal komme, for Herren er nær. Herrens Vrede

er optændt, hans Sværd er drukkent i Himlen, og det skal falde paa Jordens Indvaanere". (Pagtens Bog 1:12-13). „Sandelig, sandelig siger jeg eder, den Slægt, i hvilken dette skal ske, skal ikke forgaa, før alt det, jeg har talt er blevet opfyldt". (Den kostelige Perle, Joseph Smiths Skrivelser 1:34).

Skal vi slumre i Glemsel eller Ligegyldighed overfor Herrens Advarsler? Jeg siger eder: „Vaag derfor, for I ved ikke, hvad Dag eders Herre kommer. Men det skal I vide, at dersom Husbonden vidste, i hvilken Nattevagt Tyven kom, da vilde han vaage og ikke lade nogen bryde ind i sit Hus. Derfor vær ogsaa I rede, for Menneskesønnen kommer i den Time, I ikke tænker".

(Vejen til Fuldkommenhed, 39. Kapitel).

Forsidebilledet.

Præsident Heber J. Grant, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges elskede Leder, kan den 22. November fejre sin 85-aarige Fødselsdag. „Skandinaviens Stjerne" og dens Læsere i Den danske Mission vil hermed benytte Lejligheden til at sende Præsident Grant vore hjerteligste Hilsener og Lykønskninger. Præsident Grant blev født i Salt Lake City den 22. November 1856. Hele hans Liv har været opfyldt af Kirkens Arbeide. 25 Aar gammel blev han Medlem af de tolvs Raad og ved Præsident Joseph F. Smiths Død i 1918 blev han Kirkens Leder.

Søndagsskolesangbøger.

Et længe følt Savn er nu afhjulpet! Missionskontoret har nu atter smukt indbundne Søndagsskolesangbøger paa Lager, der kan erholdes formedelst den billige Pris af 75 Øre pr. Stk.

Samtidig gør vi Søskende og Venner opmærksom paa, at Kirkens Bøger, der er udmærket anvendelig som Gaver, for en billig Pris kan bestilles gennem Missionskontoret og Grenskontorerne.

Hilsen fra Søskende i Sjællands og Lolland-Falsters Provinsbyer.

Mange spørger, hvorledes opretholder Kirken Forbindelse med Søskende langt fra Hovedkontoret? Gennem Korrespondance, gennem „Stjernen", ved personlige Besøg.

„Stjernen" betyder meget for Søskende. Den er det officielle Bindeled; men et Blad som „Stræbende Ungdom" vil ogsaa kunne faa stor Betydning. Søskende spørger ogsaa efter det.

Naar man besøger Søskende, som jeg har gjort i dette Efteraar, hører man stadigt: „Kunde vi blot komme til Møderne, som I kan det i Byerne".

Mon vi sætter Pris paa vore Møder, som vi burde? Alt for mange tomme Pladser vidner om det modsatte.

Er der Fremgang i Provinsen?

Nej, ikke hvad Medlemstallet angaar. Da Krigen berøvede Den danske Mission dens Missionærer, stod det klart, at nu var det Hovedsagen at holde sammen paa de Medlemmer, vi allerede havde. Vi har fundet en Arbejdsmark, som trænger til grundigt at bearbejdes, den, som vore tabte Medlemmer udgør. Her har vi da ogsaa visse Resultater, som det kun har været muligt at naa ved Guds Hjælp.

Vi kan ikke undvære nogle af vore Medlemmer, og vi vil gøre alt for at hjælpe dem paa alle Maader. Jesus sagde til sine Disciple, lige førend han forlod denne Jord:„ Vogt mine Faar". Sjæle er af stort Værd for Herren. Der er sagt, at vi skal fryde os med hver Sjæl, som vi ved Guds Hjælp, faar ind i hans Rige. Det er en Inspiration at tale med Søskende i Provinsen. De tvivler ikke, de tror.

Held den Mand og Kvinde, der imedens Uvejret raser, har sit Vidnesbyrd og sit Medlemsskab i Behold. De er at tegne ved de fem kloge Jomfruer. De fleste af Søskende herude kommer kun til vore Møder med lange Mellemrum, og dog er deres Vidnesbyrd stort og stærkt.

At Medlemmerne af Guds Kirke kan leve Evangeliet i deres Ensomhed, viser disse Søskende. I Davids første

Salme læser vi: „Salig er den Mand, som ikke vandrer i de ugudeliges Raad, ej heller staar paa Syndens Vej, ej heller sidder i Spotterens Sæde".

Men tilbage til Emnet: „Hvorledes staar det til i Provinsen?"

Midt i Sommerens skønneste Dage besøgte vi Søskende i Helsingør, vi holdt Møder, og som altid havde vi en ypperlig Aand til Stede.

Holbæk har vi ikke besøgt i Aar. Vor Søster der ligger for nærværende paa Hospitalet; men har det dog bedre.

Efteraaret spredte sine skønneste Farver over Jorden, da vi en Lørdag Eftermiddag rejste til Slagelse. Her fandt vi Broder Johannes Fischer paa Sygehuset. Han var dog ved godt Mod, og saa Fremtiden i Møde med Fortrøstning. Lørdag Aften holdt vi et lille Møde i vor kære gamle Broder Jacob Jensens Hjem, som af hans gode Familie var stillet til Raadighed. Vi nød Nadveren, hvilket glædede vor 95-aarige Broder meget. Om Søndagen aflagde vi Besøg hos Str. Fischer og senere hos Str. Ruth Christiansen. Om Eftermiddagen cyklede vi til vore Søskende i Flakkebjerg Alle Steder blev vi modtaget paa det hjerteligste, og Tiden gik livligt om det, vi elsker, Evangeliet. Paa Udturen besøgte vi Ruinerne af Antvorskov Kloster, hvor Hans Tavsen sad som Fange i to Aar.

Fjorten Dage senere, Vejret var fremdeles ypperligt, startede vi, Broder Carlos Andersen og jeg paa vor store Tur sydpaa. Vort første Besøg var hos Broder Jørgen Hyllested Jonassen. Mange vil huske ham og hans ypperlige Sang fra vor nylig afholdte Konference. I Køge bor ogsaa Str. Lindgren, en Søster til Broder Hyllested Jonassen, med sine to unge Sønner.

Vor Tur gik nu til den smukke Præstø By, der ligger saa smukt ved Præstø Bugt. Her traf vi Broder Poul E. Nielsen og Hustru kendt af alle Søskende i København og Randers Grene. Ogsaa her drøftede vi evangeliske Emner til stor Opbyggelse for os alle. Det blev arrangeret saaledes, at vi kunde bo hos vore Venner, og vi følte os som hjemme. Efter en hjertelig Afsked drog vi af Sted til Stege paa Møn. Her bor vore gode Venner Familien Kaiser. Hos

dem blev vi et Par Dage og nød deres store Gæstfrihed. Det faldt sig saaledes, at vi kunde forene det nyttige med det behagelige og cyklede ud til Møns Klint, hvilken vi besaa. Man havde sagt os, at den var storslaaet, og vi kan bevidne, at man ikke har sagt for meget. Møn er Danmarks Perle, og Klinten simpelthen storslaaet. Alting faar en Ende, og vi maatte forlade vore Værtsfolk, og med alle gode Ønsker drog vi videre over Byerne Koster, Kallehave til Vordingborg. Hvilket Paradis af en Landevej! Æbletræer, med modne Frugter, stod langs hele Vejen. Snart stod vi i Valdemar Atterdags gamle Kongestad. I sin Tid stod her en af Danmarks største Kongeborge, nu er kun det prægtige Gaasetaarn samt nogle forvitrede Borgruiner tilbage, Fra Gaasetaarnet har man en pragtfuld Udsigt over Sunde og Bælter, over Øer og Skove. Her er vi paa historisk Grund. Desværre bor her ingen Søskende mere. Forhen var det anderledes. Efter et kort Ophold cyklede vi over Storstrømsbroen. Den er 3,3 km. lang og ligger 30 Meter over Vandets Overflade. Der er kun eet Ord, der er passende her, nemlig imponerende. New York har sine Skyskrabere, Danmark sine Broer. Fra Storstrømsbroen fører der en moderne Bilvej over Guldborg til Sakskøbing. Maglemer hedder en lille Landsby, som ligger mellem Sakskøbing og Maribo. Her bor Broder Harder Jensen med Hustru og to Børn, Jeg følte som vore Missionærer i gamle Dage maa have følt, naar de traf Søskende paa deres Vej — Oase, Hvilested, Hjem. To Dage opholdt vi os her hos disse brave Mennesker.

Vort afsluttende Besøg paa denne Tur gjaldt Søster Jenny Elfang Jensen, som bor i Glumsø, en lille Stationsby mellem Næstved og Ringsted. Hun er Datter af nu afdøde Str. Hansen i Esbjerg. Som sin Moder førend hende er hun en god Sidste Dages Hellig. Intet kan rokke hende i sin Tro. Det var en Oplevelse at besøge hende.

En af de første Søndage er det vor Agt at besøge en anden af Broder Helgo Jensens Børn, nemlig Str. Hildegard Hansen, gift med Victor Hansen, Ladby pr. Næstved. Vi glæder os meget til at gøre disse gode Menneskers nærmere Bekendtskab.

Det skulde glæde os, hvis der er Søskende, der kender Adresser paa Medlemmer, som ikke er i Forbindelse med Kirken.

Det er ikke lykkedes os at besøge vor gamle Søster Rømer paa Bornholm; men vore Tanker er hos hende, og vi beder Gud bevare hende.

Mit samlede Indtryk af Stillingen i Distriktet er, at Gud bevarer sit Folk.

Min Tak lyder til alle, som har vist os Godhed og Opmærksomhed. Maa Gud velsigne os alle, saa vi kan staa trofaste i den Pagt, vi har sluttet med ham.

Enok Andersen
Distriktspræsident.

Unge Mormoner i Soldaterlejr.

Ca. 1000 unge Mænd, der tilhører Mormonkirken, er stationeret paa tre forskellige Træningspladser paa Amerikas nordvestlige Kyst. Det er bemærkelsesværdigt, hvilken Interesse Kirkens Ledere har for disse unge Mænd. Der er ansat flere Mænd til at varetage Arbejdet paa det religiøse Omraade i disse Soldaterlejre. Søndag den 9. Marts blev de første to Møder afholdt i en af disse Lejre, hvor Missionspræsident Nicholas G. Smith fra de nordvestlige Staters Mission var til Stede. Paa Formiddagsmødet var 119 til Stede, og om Aftenen 164.

Major M. M. van Patten udtalte blandt andet følgende: »Jeg vil hjælpe jer paa alle Maader, jeg kan, saa jeres unge Mænd kan blive bedre Mormoner«. Det har ogsaa vakt stor Opmærksomhed blandt Armeens Officerer, at mange unge Sidste Dages Hellige kunde bistaa ved disse Møder. En fremragende Officer udtalte, at der ikke fandtes nogen anden Kirke, som kunde kalde paa dens Medlemmer og faa dem til at lede en Gudstjeneste, hvor de kunde udføre Taler, Sang og Bøn. Et af de første Møder, der blev afholdt i Kalifornien i en saadan Soldaterlejr, blev ledet af unge Sidste Dages Hellige. Der vil ogsaa blive afholdt ugentlige Ungdomsmøder blandt disse Soldater saavel som Søndagsmøder.

(Taget fra „Lys over Norge“, Oktober 1941).

En mere fuldkommen Tro

af Dr. Calvin Smith.

»Kom hid til mig alle I, som lider Møje, og er besværede, og jeg vil give eder Hvile«, sagde vor Herre Jesus Kristus. Jesu Kristi Evangelium, den kristne Levestandard, Erkendelsen af de kristne Livsværdier giver alle, der modtager det, en Følelse af Fred og Tryghed.

Misundelse over, hvad min Næste har, Mistro til min Næstes Motiver, Frygt for at blive bedraget, modarbejdede Ønsker og Ærgerrigheder, Skuffelse over, hvad Livet bringer en, er i høj Grad Holdninger, der skaber Ulykke. De fleste af vore Bekymringer skyldes ikke, hvorledes Verden er imod os, eller hvordan Verden behandler os; men hvorledes vi tager det eller reagerer overfor det.

Kristus har fortalt os, at Gud er en kærlig Fader, at Menneskene er Brødre, at Gud er god, at der findes noget godt hos den ringeste og laveste af Guds Skabninger. »Hvorledes kan et Menneske elske Gud, som han ikke har set, hvis han ikke elsker sin Næste, som han har set?« De kristne Livsidealer skulde være som den gode Samaritans, der kommer den overfaldne til Hjælp og som den gode Hyrdes, der gaar ud i Nattens Mulm og Mørke for at søge efter og hjælpe det vildfarne Faar. De skulde indbefatte Tillid, Venlighed og Opofrelse. De skulde faa os til at søge efter det gode hos vore Medmennesker.

Kristi Fordømmelse gælder ikke den bodfærdige Synder, den ydmyge, ærlige og gudfrygtige; men den pralende, forfængelige, stolte og misundelige; den forsætlige onde.

Hvis vi ønsker Sjælefred, hvis vi vil nyde Livet i dets Fylde, maa vi fatte Tro paa en Magt, som inspirerer os til Retfærdighed, som belønner et retfærdigt Levned og retfærdige Holdninger, og vi maa leve et sandt kristent Liv.

Hvis vi har Tro paa Guds Godhed, hvis vi kan modtage vort Lod med Ydmyghed og Taknemlighed, hvis vi oprigtigt vil søge efter Retfærdighed, hvis vi kan gengælde ondt med godt, hvis vi kan se det gode i vore Medmenne-

sker, hvor meget lettere og lykkeligere vilde vort Lod i Livet da ikke blive?

Hvis vi kan give Afkald paa overdreven Fornøjelse, hvis vi kan finde de disciplinerende Værdier af Sorg, Modgang og Savn, hvis vi kan finde Glæde i at gøre godt, i Opofrelse, saa vilde Livet blive rigere og lykkeligere for os selv og andre.

Tilfredsstillelse af Lyster er et falskt Ideal. Den, der stræber efter Fornøjelse, stræber efter et Fantasibillede. Han griber Fornøjelsen; bliver mættet af den; men Appetiten bliver skærpet, og der kræves mere for at tilfredsstille den, indtil den til sidst ikke kan mættes, og vil resultere i Ulykke og Skuffelse. Betragt f. Eks. Drankerens Skridt mod Fornedrelse.

Sindet, Følelserne, Begærene former en Treklang i Menneskets Liv. Hvis vore Begær er det dominerende i vort Liv, nyder vi ikke Livet i dets Fylde; men er en Slave af dem.

Hvis et Menneske ikke kan tilfredsstille sine Begær, er det ulykkeligt. Hvis Følelser som Frygt, Jalousi, Misundelse og Vrede er de dominerende og styrende, indeholder Livet ingen virkelig Rigdom og Glæde.

Hvorledes kan vi leve som Faar iblandt Ulve, som kristne iblandt Barbarer? De første kristne har vist os dette. De var i Besiddelse af Ydmyghed og Kærlighed. De led Martyrdøden for deres Idealer. Til Trods for umenneskelige Forfølgelser mod Kristendommens Tilhængere udbredtes den hurtigt og voksede sig mægtig og indflydelsesrig. Men da mistede den sin egentlige Sjæl — nemlig dens Lære om, at det gode ikke vinder Sejr ved Sværd og Magt, men ved Opofrelse for Retfærdighedens Sag, ved at gengælde ondt med godt.

Den kristnes Modighed overfor Forfølgelse, skyldtes hans Tro og Villighed til at adlyde Jesu Kristi Evangelium. Han var sikker paa sin Frelse; han kunde ligesom Paulus finde Glæde i Forfølgelse.

En mere fuldkommen Tro paa en retfærdig, kærlig og faderlig Gud, en mere fuldkommen Tro paa Sandhedens og Retfærdighedens endelige Sejr; en mere fuldkommen Tro paa Værdien af hver Menneskesjæl, Villighed til at underkaste sig den uundgaaelige Modgang, man bliver udsat for

paa Grund af sin Tro, og større Næstekærlighed vilde bringe Sjælefred, Lykke og Tryghed.

Saaledes er Mesterens Lærdomme. Det sande Kristi Evangelium sætter dets Efterfølgere i Stand til bedre at kunne leve i Overensstemmelse med disse Lærdomme og saaledes faa Del i de medfølgende Velsignelser. Hans Evangelium er igen blevet aabenbaret i dets Fylde gennem Profeten Joseph Smith. Næsten en Million Mennesker, boende i alle Dele af Verden, bærer Vidnesbyrd herom og om det gengivne Evangeliums Guddommelighed.

Efteraarskonferencer.

København. Fredag d. 12. September indledtes Konferencen med en Koncert, hvis Lige man skal mange Aar tilbage i Tiden for at finde. Det blev en saa straalende Oplevelse, at man glædede sig over de mange fremmede Ansigter, man saa i Salen. De, som den Aften for første Gang var i vor Kirke, maa have faaet et godt Indtryk af Jesu Kristi Kirke.

Koret under Broder Christian Rasmussens Ledelse havde faaet en Række ikke helt almindelige og ikke helt lette Opgaver at løse. Men det klarede sig frelst gennem alle Skær og sang vidunderligt. Af Programmet bør særlig nævnes J. Dahlefs: »Og jeg saa en ny Himmel« for Kor, Solo og Duet.

Aftenens Solist, Bassangeren Broder Hyllested Jonassen, betog alle Tilhørerne med sin stærke Røst som han forstaar at benytte med en Følelse, der kan faa Taarerne frem selv hos stærke Mænd. Det beviste han under Sangen: »Den ukendte Grav«.

Dirigenten viste paa Violinen sammen med Korets Organist Broder Niels Henriksen ved Flyglet, at han ikke blot evner at faa Musikglæden frem hos andre; men ogsaa, at han selv er habil Musiker.

Søndag Formiddag samledes Præstedømmet til Møde, hvori 28 Brødre deltog.

Kl. 10 og Kl. 19 afholdtes offentlig Gudstjeneste, hvortil der var stort Besøg af saavel fremmede som Medlemmer. De bedst mulige Talere fremlagde Mormonismens Budskab til Verden, og mange gode og stærke Vidnesbyrd blev baaret. Især glædedes man over Talerne, der blev holdt af tilrejsende, nemlig Distriktspræsidenten fra Esbjerg og Aarhus samt Str. Selma Olsen, hvis Mand Broder Peter Olsen medvirkede som Solist og Akkompagnatør ved Flyglet.

Alt i alt en fin Konference, som lover godt for Fremtiden. JWS.

Aarhus: Aarhus Distriktskonference begyndte Fredag Aften d. 3. Oktober med en udmærket Koncert, af Koret, der blev dirigeret af Broder Peter Olsen. Til Stede 100.

Søndag Morgen Kl. 9 blev der afholdt Præstedømsmøde, ved hvilket Guds Aand var til Stede i rigt Maal, og som derfor blev en god Indledning til Søndagens Møder. Der var 24 Brødre til Stede.

Søndagsskolens Børn udførte et godt Program ved det derpaa følgende Formiddagsmøde. Derefter holdt Grensforstanderne fra Randers, Silkeborg og Herning samt Missionspræsidenten alle særdeles opbyggende og inspirerende Taler.

Det store Møde var fastlagt til Kl. 15 grundet paa, at de tilrejsende Søskende kunde faa dette med, og dog naa deres Hjem med de tidligt afgaaende Tog. Ved dette Møde talte Distriktspræsident Thorvald Jensen, Broder Valdemar Gerlach fra Aalborg og Missionspræsident Orson B. West.

Der var en god Tilslutning til Konferencen fra alle Distriktets Grene samt af vore Søskende, der bor i de smaa Byer. En vidunderlig Aand gjorde sig gældende i alle Konferencemøderne. T. J. J.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.

Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2,75 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L